

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของครูใหญ่โรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

๒. เพื่อศึกษาบัญหาและอุปสรรคที่สำคัญบางประการในการปฏิบัติงานด้าน
วิชาการของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

๓. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของ
กลุ่มครูใหญ่ที่มีภาระผู้สอนมากที่สุดที่มีภาระผู้สอนน้อยที่สุด

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลนี้ ได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น

๒ ตอน

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเชี่ยวชาญวิชาการ โดยให้ผู้ตอบเห็น
ด้วยหรือไม่เห็นด้วย นิ่งจำนวน ๓๐ ข้อ แบ่งเป็น ๙ หมวด คือ

หมวดที่ ๑ การศึกษาทั่วไป	๑๐	ข้อ
หมวดที่ ๒ หลักการสอนและวิธีสอน	๑๑	ข้อ
หมวดที่ ๓ การบริหารงานในโรงเรียน	๔	ข้อ
หมวดที่ ๔ การนิเทศการศึกษาในโรงเรียน	๑๐	ข้อ
หมวดที่ ๕ หลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตร	๑๑	ข้อ

หมวดที่ ๖ จิตรวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก	๒๐	ข้อ
หมวดที่ ๗ การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา	๙	ข้อ

ตอนที่ ๖ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานค้นวิชาการ โดยให้ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า ปัญหานี้ ๆ เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานค้นวิชาการในโรงเรียนของตนมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด

ข้อถ้อยคำสำคัญในการวิจัย

ตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดรายอีดี มีการศึกษา ๒๕๙๘ จำนวน ๑๙๗ คน เป็นเพศชายทั้งหมด แยกเป็น ๙ ระดับวัย คือ วัยอนุบาล ๔ ปี หรือ พ.น., วัย ๕ ปี หรือ พ.ป., วัย ๖ ปี หรือ พ.ก., วัย ๗ ปี หรือ พ. อ. และในปีเดียวกันนี้ วัย ๘ ปี หรือ พ.น. มีจำนวนมากที่สุด ครึ่งหนึ่งก่อนมีอายุระหว่าง ๒๖ - ๔๔ ปี มีอายุราชการ ๖ ถึง ๒๐ ปี และมีประสบการณ์การเป็นครูในครุ ๗ ถึง ๓๕ ปี

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ๑๓๐ ฉบับไปยังครูในครุ โดยผ่านทางหัวหน้าส่วน และหัวหน้าหมวดการศึกษา ประจำ ๑๙ อำเภอ และ ๒ กิ่งอำเภอ ได้รวมรวมคืนจากหัวหน้าส่วน และไกด์บัน ๑๙๗ ฉบับ หรือร้อยละ ๔๐.๐๐ ของแบบสอบถามทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๖ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ควรให้คะแนนความເගື່ອທີ່ຕັ້ງໄວ້ (ถู&รายละเอียดในบทที่ ๑) เมื่อทราบและรวมคะแนนแล้วจึงแยกวิเคราะห์คงนี้

ก. หากำเนลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนรวม ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของหมวดทาง ๆ แล้วจำแนกข้อมูลออกตามวัย อายุจริง อายุราชการ และประสบการณ์การเป็นครูใหญ่ และนำค่าคะแนนรวมเฉลี่ยของครูใหญ่แต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐาน ซึ่งคำนวณไว้ เพื่อเปรียบเทียบระดับความเข้าใจงานวิชาการของครูใหญ่แต่ละกลุ่ม

ข. ทดสอบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างของค่าคะแนนรวมเฉลี่ย (วิธีอินเด็กซ์) ระหว่างครูใหญ่แต่ละระดับวัย

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีคำนวณค่าน้ำหนัก (Numerical weight) ของปัจจัยแต่ละข้อโดยใช้สูตรทางสถิติ และนำค่าน้ำหนักเฉลี่ยของปัจจัย แต่ละข้อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ทั้งไว้ เพื่อจัดลำดับค่าน้ำหนักค่าจะอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด (ดูรายละเอียดในบทที่ ๑)

สรุปผลการวิจัย

๑. คะแนนรวมเฉลี่ยของครูใหญ่ทั้งกลุ่ม และครูใหญ่แต่ละระดับวัย เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานเพื่อถูกระดับความเข้าใจงานวิชาการปรากฏผลดังนี้

ก. ครูใหญ่ทั้งกลุ่มมีความเข้าใจงานวิชาการในระดับปานกลาง
ข. ครูใหญ่ผู้บริษัทร่มีความเข้าใจงานวิชาการในระดับดี ส่วนครูใหญ่ ป.น. หรือ พ.น. วุฒิ ป.ป. หรือ พ.ป. วุฒิ ป.กศ. หรือ พ.กศ. วุฒิ ป. หรือ พ. และครูใหญ่ไม่มีวุฒิมีความเข้าใจงานวิชาการในระดับปานกลาง

๒. คะแนนเฉลี่ยของครูใหญ่แต่ละกลุ่ม จำแนกตามอายุจริง อายุราชการ และประสบการณ์การเป็นครูใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานเพื่อถูกระดับความเข้าใจงานวิชาการปรากฏผลดังนี้

ก. ครูใหญ่ที่มีอายุจริงในช่วง ๒๖ - ๓๐ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี มีความเข้าใจงานค้านวิชาการในระดับดี ส่วนครูใหญ่ที่มีอายุจริงในช่วงอื่น ๆ มีความเข้าใจงานวิชาการในระดับปานกลาง

๒. ครูใหญ่ที่มีอายุราชการ ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ - ๑๕ ปี มีความเข้าใจงานวิชาการในระดับดี ส่วนครูใหญ่ที่มีอายุราชการในช่วงอื่น ๆ มีความเข้าใจงานวิชาการในระดับปานกลาง

๓. ครูใหญ่ที่มีประสบการณ์การเป็นครูใหญ่ ๑ - ๕ ปีมีความเข้าใจงานค้านวิชาการดีกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ การเป็นครูใหญ่ในช่วงอื่น ๆ แท้เมื่อเปรียบเทียบคะแนนมาตรฐานแล้ว ครูใหญ่ที่มีประสบการณ์การเป็นครูใหญ่ในช่วงต่าง ๆ ทุกกลุ่มนี้ความเข้าใจงานค้านวิชาการในระดับปานกลาง

๔. เมื่อพิจารณาความเข้าใจงานวิชาการของครูใหญ่โดยคุณภาพแనลี่ย์ในหมวดทาง ๆ ทั้ง ๓ หมวด ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ครูใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และวัสดุประกอบหลักสูตรที่สุด รองลงมาคือจิตวิทยาการเรียนรู้ และพัฒนาการของเด็ก การนิเทศการศึกษาในโรงเรียน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา การบริหารงานในโรงเรียน การศึกษาทั่วไป ส่วนหลักการสอนและวิธีสอนนั้น ครูใหญ่มีความเข้าใจน้อยที่สุด

เมื่อจำแนกครูใหญ่ตามวุฒิ ปรากฏว่าครูใหญ่เกือบทุกระดับวุฒิมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และวัสดุประกอบหลักสูตรที่สุด ยกเว้นครูใหญ่ชั้น ป. หรือ พ. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนที่สุด และครูใหญ่เกือบทุกระดับวุฒิมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสอนและวิธีสอนน้อยที่สุด ยกเว้นวุฒิ ป. หรือ พ. อีกเช่นกัน ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปน้อยที่สุด

๕. การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเข้าใจงานวิชาการของครูใหญ่และระดับวุฒิ ปรากฏว่า

ก. ครูใหญ่ชั้นปฐมวัยมีความเข้าใจงานวิชาการ แตกต่างจากครูใหญ่ทุกระดับวุฒิ

ข. ครูใหญ่ชั้น ป.ม. หรือ พ.ม. มีความเข้าใจงานวิชาการแตกต่างจากครูใหญ่ชั้น ป.ป. หรือ พ.ป. วุฒิ ป.กศ. หรือ พ.กศ. วุฒิ ป. หรือ พ. และครูใหญ่ในมีวุฒิ

ก. ครูใหญ่ชี.บ.ป. หรือ พ.มีความเข้าใจไม่แตกต่างจากครูใหญ่ชี ป.กศ. หรือ พ.กศ. วุฒิ ป. หรือ พ. และครูใหญ่ไม่มีวุฒิ

ง. ครูใหญ่ชี ป.กศ. หรือ พ.กศ. มีความเข้าใจงานวิชาการใน
แตกต่างจากครูใหญ่ชี ป. หรือ พ. และครูใหญ่ไม่มีวุฒิ

จ. ครูใหญ่ชี ป. หรือ พ. มีความเข้าใจงานวิชาการไม่แตกต่างจาก
ครูใหญ่ไม่มีวุฒิ

๔. สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานทางวิชาการในโรงเรียน
ประถมศึกษา มากที่สุดคือความล่าช้า เช่น ครูประชานาดไม่ได้รับสวัสดิการที่ดีเหมือนครูสังกัด
กรมกองอื่น ๆ ขาดงบประมาณในการจัดห้องสมุด และอุปกรณ์หรือหนังสือที่ใช้ในห้องสมุดมีไม่
เพียงพอเป็นตน ส่วนปัญหาที่ครูใหญ่เห็นว่าเป็นอุปสรรคของการดำเนินงานค้านวิชาการอยู่
เรื่องความล่าช้า ก็อ ครูใหญ่เป็นคนอย่างท่านค้านวุฒิ บริเวณโรงเรียนไม่น่าเรียน และนักเรียน
ไม่ทำการบ้านเป็นตน

กล่าวโดยสรุป การวิจัยครั้งนี้พบว่าครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา ๒๕๙๒ มีความเข้าใจงานค้านวิชาการอยู่ในระดับ
ปานกลาง และเมื่อศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับงานค้านนี้ ปรากฏว่าครูใหญ่มีความเข้าใจ
เกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตรดีที่สุด และเข้าใจเรื่องหลักการสอน และวิธี
สอนอย่างสุด โดยส่วนรวมแล้วกล่าวได้ว่า ครูใหญ่ที่มีวุฒิสูงจะมีความเข้าใจงานค้านวิชา-
การสูงกว่า ส่วนส่วนที่เป็นอุปสรรคของการปฏิบัติงานค้านวิชาการมากที่สุดคือครูประชานาด
ไม่ได้รับสวัสดิการที่ดีเหมือนครูสังกัดกรมกองอื่น ๆ รวมทั้งการขาดแคลนงบประมาณใน
การจัดห้องสมุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เห็นด้วยประการที่อาจทำให้ผลการวิจัยคาดคะเนไป ดังได้กล่าว
แล้วในหัวข้อความในส่วนบนของ การวิจัย (บทที่ ๑) สำหรับการรวมรวมข้อมูลนั้นอยู่ในเกณฑ์

ที่เชื่อถือได้เพราสามารถตรวจนรูมแบบสอบถามคืนไปถึงร้อยละ ๔๐.๐๐ ส่วนผลการวิจัยที่นำเสนอสังเกตประการแรกก็คือ ครูใหญ่มีอายุจริง อายุราชการ หรือประสบการณ์การเป็นครูครูใหญ่มาก น่าจะมีความเข้าใจงานวิชาการดีกว่ากลุ่มครูใหญ่ที่มีอายุจริง อายุราชการ หรือหรือประสบการณ์การเป็นครูใหญ่น้อยกว่า แต่ผลการวิจัยกลับปรากฏว่า ครูใหญ่มีความเข้าใจงานวิชาการดีที่สุด จะมีอายุจริง อายุราชการ หรือประสบการณ์การเป็นครูใหญ่ ก่อนข้างน้อย จึงน่าจะสันนิษฐานได้ว่า ครูใหญ่มีอายุจริง อายุราชการ หรือประสบการณ์การเป็นครูใหญ่น้อยแน่น มีความสนใจศึกษาและวางแผนงานวิชาการมากกว่ากลุ่มที่มีอายุจริง อายุราชการ หรือประสบการณ์การเป็นครูใหญ่มาก

จากการพิจารณาคะแนนรวมเฉลี่ย และค่าอย่างของครูใหญ่แต่ละวุฒิ ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยและการอยู่ละจะลดลงตามระดับวุฒิยกเว้นครูใหญ่ป. หรือ พ. กับครูใหญ่ไม่มีวุฒิเท่านั้นที่ยังหลับที่กัน ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ความเข้าใจงานวิชาการน่าจะเนื่องมาจากการค้นคว้ามากกว่าอย่างอื่น นั่นคือถ้าบังเอิญมีวุฒิสูง ก็ยิ่งมีความเข้าใจในวิชาการดียิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาค่าง ๆ ของครูใหญ่ทุกกลุ่มจะเห็นได้ว่า ครูใหญ่มีความเข้าใจเรื่องหลักการสอน และวิธีสอนน้อยที่สุด เพื่อเทียบกับหมวดอื่น ๆ จึงเป็นที่นำเสนอสังเกตว่า การที่การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควรอาจจะเนื่องมาจากการค้นคว้ากล่าวก็ได้ ทั้งนี้ เพราะเมื่อครูใหญ่ไม่เคยมีความเข้าใจหลักการสอนและวิธีสอน ก็อาจจะไม่สามารถสอนหรือให้คำแนะนำที่ดีแก่ครูได้

อนึ่ง ผลการวิจัยในตอนที่ ๒ ที่นำเสนอใช้ก็คือ ครูใหญ่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาที่ร้องขอคือการปฏิบัติงานค้านวิชาการมากที่สุดคือครูประชานาดไม่ได้รับสวัสดิการที่ดีเหมือนครูสังกัดกรมกองอื่น ๆ จึงสันนิษฐานได้ว่า สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนในโรงเรียนประชานาดขาดประสิทธิภาพอยู่ในขณะนี้ อาจจะเนื่องจากครูใหญ่ไม่กำลังใจที่จะปฏิบัติงาน ไม่ค่อยหิศเวลาให้กับงานของโรงเรียนเพราะมีความรู้สึกอยู่เสมอว่าตนไม่ได้รับความยุติธรรมในเรื่องสวัสดิการ จึงขาดความจริงใจในการทำงาน

ขอเสนอแนะต่อครูใหญ่

๑. ครูใหญ่ในฐานะผู้นำและผู้บริหารงานวิชาการของโรงเรียน และรับผิดชอบ
ผลการศึกษาของนักเรียน ควรจะให้เข้าใจหลักการบริหารโรงเรียนและงานวิชาการอย่าง
ถูกต้องตามแนวโน้มของการบริหารงานในปัจจุบัน ทั้งนี้การศึกษาค้นคว้าและศึกษาความ
เคลื่อนไหวของสารศึกษาตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับหลักการสอนและวิธี
สอน เพาะเรื่องคังกลามนิใช้หลักการที่ดีรวมทั้ง เป็นเรื่องที่อาจเปลี่ยนแปลง ปรับ-
ปรุงและกันพบทดักการใหม่ ๆ อยู่เสมอ

๒. ครูใหญ่ควรจะวางแผนรายเดือน รายสัปดาห์ และรายวันตามลำดับ โดยกำหนดแผนงาน กำหนดภาระที่จะปฏิบัติ กำหนดคัว
บุคคลที่จะรับใบปฏิบัติ และกำหนดภาระที่จะประเมินผลงานนั้น ๆ ไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ควรทำโดย
ความรวมมือระหว่างครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียน รวมทั้งศึกษานิเทศก์ภายใน
นักเรียน ซึ่งที่ควรทันประการหนึ่งก็คือ การบันทึกปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติ
งานเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขในคราวต่อไป รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มารับงานใหม่
อีกด้วย

๓. ครูใหญ่ควรจะหาเวลาคุ้มครองและช่วยเหลือครูในโรงเรียนของตนเกี่ยวกับการ
เรียนการสอนและควรต้อว่าเป็นหน้าที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารการศึกษา
ระดับโรงเรียน รวมทั้งการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมทาง
วิชาการ และศึกษาทดลองทั้งนี้โดยมุ่งผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาเด่นเรียนของนักเรียน
เป็นสำคัญ

๔. ครูใหญ่ควรจะจัดให้มีการประชุมครุเพื่ออภิปรายและแก้ปัญหาการเรียนการสอน
อย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยที่สุดครั้งละครั้งโดยไม่รวมกับการประชุมอื่น ๆ
ที่มีเกี่ยวกับการแจ้งและเบี่ยงงาน กำสั่งราชการหรือหัวขอการประชุมอื่น ๆ

๔. ศูนย์ใหญ่ควรจัดระบบการควบคุมการสอน เพื่อให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยวิธีทำตารางสอนรวมขนาดใหญ่ เพื่อครูใหญ่จะได้ทราบว่าครูคนใดสอน วิชาอะไร เวลาใด และห้องใด และเพื่อคุณลักษณะในการดูแลช่วยเหลือ และสับเปลี่ยนบุญสอน

ขอเสนอแนะต่อองค์กรบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

๑. ควรจัดอบรมและสัมมนาครูใหญ่เพื่อให้ความรู้ทางด้านการบริหารงานวิชาการ หลักการสอนและวิธีสอนในวิชาต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๒. ควรส่งเสริมการจัดห้องสมุดในโรงเรียนอย่างทั่วถึง โดยการจัดสร้างงบประมาณในด้านนี้ตามสมควรและควรจัดให้มีการอบรมครู เพื่อทำหน้าที่บรรยาย นอกจากนี้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดควรจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นบางอย่างที่โรงเรียนไม่สามารถจัดหาเองได้ ให้แก่โรงเรียน

๓. สำนักการศึกษาเดิมบรรจุหรือแต่งตั้ง ควรกำหนดคุณวุฒิทางการศึกษาของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ไม่ต่ำกว่าวุฒิ ป.ม. หรือ พ.ม. และมีอายุไม่นานเกินไป

๔. ควรหาวิธีปรับปรุงสวัสดิการของครูประชานาalsังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดให้คุ้มค่าน้ำเงิน

ขอเสนอแนะต่อการวิจัย

๑. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของครูใหญ่และบุญบริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดก่อไปอีก

๒. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจงานวิชาการตามหลักการศึกษา เปรียบเทียบกับการปฏิบัติจริงของครูใหญ่ดังกล่าว